

det staaer i Loven, og det behøver altsaa ikke at staae i denne Paragraph. Endringsforslaget har altsaa dog nogen Betydning, forsaavidt det skaffer noget Overflødig bort af Paragraphen.

Tscherning: Jeg troer, at det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem, at Endringsforslaget skulde bortskaffe noget Overflødig, saasnart han antager det rigtigt, at Pligten skal være tilstede, thi den forsvinder, naar de omhandlede Ord tages ud af Loven. Den omtalte Pligt er nemlig paabudt i den nuværende Værnepligtslov, og naar den træder ud af Kraft og bliver erstattet ved den foreliggende, saa maa Bestemmelser om denne Pligt, naar den skal være tilstede, ogsaa optages i denne Lov. Man kunde gjerne sige, at denne Bestemmelse netop er det Nødvendige, er en Hovedbestemmelse i Paragraphen. For den øvrige Deel af Befolkningen er denne Forpligtelse fastholdt under en anden Betingelse, thi den kan ogsaa ud over det 38te Aar blive paakaldt til forskjelligt Krigsbrug. Om Borgervæbningen staaer der derimod her, at den kan blive paakaldt til visse specielle Brug, og ligeoverfor denne Pligt, som er paalagt, er det nu udtalt, at disse Mænd, som ere indbragte under Hæren og virkelig staae i Forbindelse med Krigsvæsenet, ere fritagne for at hve denne Pligt. Der paalægges ikke Borgerne nogen ny Pligt; Pligten fastholdes kun her i Loven, og dersom den ikke fastholdes her, er det tvivlsomt, om den bliver tilstede; — men der staaer ikke Noget om, at den skal benyttes, og man kan altsaa lade være at benytte den.

Hertz: Da jeg er bleven overbeviist ved, hvad der er bleven anført af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), tager jeg mit Forslag under Nr. 29 tilbage.

Da Ingen optog Forslaget, var det saaledes bortfaldet.

Beck: Jeg skal kun kortelig udtale mig om Endringsforslaget Nr. 23, der gaaer ud paa, at det til Forstærkningen henhørende

Mandskab alene kan anvendes efter Lov; i forrige Session har jeg nemlig udførlig udtalt mig angaaende dette Punkt. Der forelaa da et Endringsforslag af samme Beskaffenhed som dette, og jeg paaviste da, at samme var et Indgreb i Armeens Organisationsplan, idet der i denne er givet Regler, hvorefter Forstærkningsmandskabet skal indkaldes, og jeg paaviste endvidere, at det var et Overgreb ligeoverfor Monarchiets Lovgivningsmagt. Hvad jeg i saa Henseende anførte, var i væsentlig Overensstemmelse med, hvad jeg idag har hørt Keilighed til at udtale ved Discussionen om Endringsforslaget under Nr. 11, og jeg skal saaledes indskrænke mig til at henvise navnlig til, hvad jeg i forrige Session anførte om denne Sag, hvilket findes i Folkethingstidenden Nr. 260 og 261. Jeg skal kun tilføje, at det ikke er mod Realiteten af den ærede Rigsdagsmands Forslag, at jeg udtaler mig; jeg har aldeles Intet imod, at man søger at værne om, at Forstærkningsmandskabet ikke uden højeste Nødvendighed bliver indkaldt; men det kan ikke ssee ved, at vi her i Værnepligtsloven optage en Bestemmelse desangaaende. Skal en saadan Forandring finde Sted i de nugældende Regler, saa kan det kun ssee derved, at der forelægges Monarchiets Lovgivende Magt en Lov, som ordner dette Forhold for samtlige Landsdeles Vedkommende, thi Kongerigets Forstærkningsmandskab, der ligesafuldt som Mandskabet fra de andre Landsdele henhører under Armeeplanens Omraade, kan ikke stilles udenfor Lovens Gyldende, forpi vi her i Værnepligtsloven optage en Bestemmelse som den, der er foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand. Jeg agter som en Følge af, hvad jeg her har udtalt, at stemme imod Endringsforslaget, saaledes som det foreligger.

Sütten: Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 27 til § 46 skal jeg bemærke, at jeg troer, at Paragraphen, naar den forandres saaledes, som den ærede Forslagsstiller har tilsigtet, ikke ganske vil samstemme med andre Bestemmelser i Lovudkastet, navnlig ikke med § 22. Deri omtales nemlig, at det befarnede Mandskab bliver at indkalde efter Togter, hvorimod det, hvis Endringsforslaget vedtages, bliver at